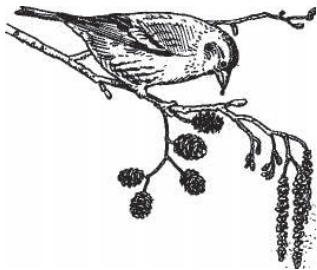

Achtergrondinformatie De Els

Er bestaan ongeveer 30 soorten elzen. In Nederland komt de zwarte els het meeste voor. Aan een elzentak zitten zowel mannelijke als vrouwelijke katjes.

De bekende gele katjes zijn de mannelijke bloemen. In deze katjes zitten miljoenen stuifmeelkorrels. Blaas maar eens tegen zo'n rijp katje; gouden stof dwarrelt naar alle kanten. De lichte droge stuifmeelkorrels worden in de natuur door de wind naar de vrouwelijke katjes vervoerd. Wanneer de stuifmeelkorrels op de vrouwelijke katjes van dezelfde els terechtkomen, vindt er geen bevruchting plaats. Voor bevruchting heeft de els dus een andere els nodig (kruisbestuiving)

De vrouwelijke katjes zijn purperkleurig en veel kleiner dan de mannelijke katjes. Ze zijn opgebouwd uit schubjes, die de kleine vrouwelijke bloemetjes omvatten. Uit ieder bloemetje steken een paar kleverige rode "draadjes". Dit zijn de stempels, die stuifmeel moeten opvangen.

De onrijpe elzenproppen zijn groen van kleur, terwijl de rijpe donkerbruin en verhout zijn. Tussen de schubben van de oude rijpe elzenproppen zitten de zaadjes.

Als u tegen de takken tikt zullen er vast een paar uitvallen, 's Winters en in het vroege voorjaar zitten mezen en sijsjes vaak op de proppen om de zaadjes eruit te pikken.

De zaadjes van de els drijven op het water, zodat ze ook over water verspreid kunnen worden. Elzen staan dan ook vaak aan het water.

Achtergrondinformatie De Wilg

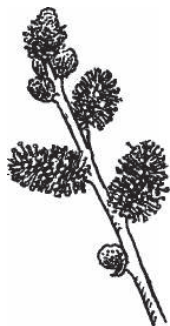

Er bestaan wel 300 soorten wilgen. Kies voor het uitlopen van takken in de klas de soorten waar bekende wollige, zilverwitte katjes aan zitten. De waterwilg is daar een mooi voorbeeld van.

Aan de takken van een wilg groeit slechts één soort katje. Mannelijke katjes (de bekende zilverwitte bolletjes) en vrouwelijke katjes (meer langwerpig van vorm) zitten nooit aan dezelfde boom.

Zowel de mannelijke als de vrouwelijke katjes worden in de winter beschermd dooreen knopschub. Knopschubben voorkomen, dat de katjes bevriezen of uitdrogen. Ze blijven vaak enig tijd als hoedjes op de uitlopende katjes zitten.

In april leveren de bloeiende gele mannelijke katjes grote hoeveelheden stuifmeel en een beetje nectar, die een aangename honinggeur geven. De vrouwelijke groengrijze katjes leveren veel nectar. Bloeiende wilgenbomen gonzen dan ook van de bijen.

Het gerijpte zaad zit aan haarpluis vast, zodat de zaadjes gemakkelijk door de wind weggeblazen worden. Bij de wilg vindt de bestuiving dus plaats door insecten, maar de verspreiding van de zaden door de wind.